

UNIBIDIRECCIONAL

A aquells ulls que han deixat de brillar.

Capbussada a l'abisme,
prenent-ne part, absorbida.

A vessar de vacuïtat,
xiuxiuejar-li "salvada".

Arribada, un cop, al refugi,
esperar, amb paciència, l'albada.
Rere l'esquena, els dits creuats.
Ei!, si us plau, que l'amor avui no fugi.

Que jo vull —podria?— quedar-me
si gosa restar-hi la llum,
si gosa, la llum, estimar-me,
—si no li fos problema—, de tant en tant, besar-me.

Li llogo la casa,
li llogo a l'abisme,
quan pugui —si és que pot— salvar-me,
li omplo aquella part buida que ningú li cuida.